

cipdebatten: Frihandel — Beskyttelse ind i denne Diskussion, men til min Sorg har jeg ikke set det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen følge min Henstilling. Derfor tager det ærede Medlem fejl, derfra kommer den Begrebsforvirring, der gør, at han ikke forstår, at det netop er Prisstigningen, vi vil bekæmpe.

Det var derimod rigtigt, hvad det ærede Medlem fremførte, at der er Vanskeligheder ved Guldtdolden, saaledes som den er tænkt i vort Forslag, gennem de negative Beskyttelser, der indeholdes i den gældende Toldlov. Men vi sidder jo netop i Toldudvalget travlt optaget af at borttrydde disse negative Beskyttelser, og saa snart den tekniske Toldlovsrevision er tilendebragt, hvad forhaabentlig vil ske ret snart, er dermed Vejen ogsaa fri for Guldtdoldens automatiske Indførelse.

Jeg nævnte, at den Tanke, der laa bagved Guldtdoldforslaget, i Virkeligheden er meget beslægtet med de Tanker, der kom frem fra Venstre i Toldudvalget, de Tanker, som det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen i Gaar karakteriserede som det saakaldte „Viking“-Princip — ikke gaaende tilbage til en fjern Oldtid, men refererende sig til Blyantfabrikken „Viking“, som der fra forskellig Side var Sympati for gennem en gradvis aftagende Værnetold at hjælpe over de Vanskeligheder, den i sin Tid havde, en Tanke, som blev fremsat netop af det ærede Medlem. Nu sagde det ærede Medlem, at „Viking“-Princippet, som han altsaa vedkendte sig, var tænkt som Medicin for et enkelt bestemt Tilfælde. Ja, vor Guldtdold er ogsaa tænkt som Medicin, ikke som noget som helst andet end Medicin, en Medicin, der forhaabentlig ikke skal tages alt for længe, og ogsaa overfor et enkelt Tilfælde, men ganske vist et særdeles afgørende Tilfælde: den danske Kronens Fald. Og kan man tænke sig Principper og Teorier, hvorefter man kan træde i Brechen for en dog relativt mindre betydningsfuld Blyantfabrik, synes jeg, man maa kunne forsvare efter de samme Principper at gaa i Brechen for den danske Krone.

Ordføreren for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, fattede sig i sin Ordførelse særdeles kort — jeg kunde sige prisværdig kort, idet jeg principielt er ganske enig med det ærede Medlem i, at det

gælder om at komme til Ende med disse Debatter hurtigst muligt. Men naar det ærede Medlem udtalte, at han efter Regeeringschefens Udtalelser om Guldtdoldlovsforslaget ikke ønskede at sige mere om dette, da det nu kun havde akademisk Betydning, vil jeg blot sige, at jeg havde maaske ventet et noget andet Svar af det ærede Medlem paa mit Spørgsmaal om, hvorvidt han, som har udtalt sin Glæde over at have medvirket til Toldloven af 1908, vilde gaa med til en Rekonstruktion af den, saa meget mere som netop det ærede Medlem har gjort sig til Talsmand for, at vi gennem nogenlunde hyppige Toldlovsrevisioner skulde komme ind paa en Handelspolitik, der stillede os mindre værgeløse overfor Udlandet. Jeg tror ikke og haaber ikke, at de danske Arbejderes Tilidsmænd ikke vil erkende det, som har været det centrale for os, nemlig at den reducerede Told i Henhold til Toldloven af 1908 har virket som en Præmie paa forøget Import, der ikke blot har slaaet vor Valuta saa stærkt i Stykker, men som først og fremmest er gaaet ud over vore indenlandske Produktioner, som i sine første Virkninger gik ud over vor Kapital, vore Virksomheders Trivsel og virkede til de mange danske Arbejderhjemms Forarmelse. Jeg tror i alt Fald, den Dag er nær, da de danske Arbejdere tør træde aabent frem i den Henseende. Men foreløbig anerkender jeg det ærede Medlems Villighed til den samlede Overvejelse, som jeg maa indrømme, at han er den første til at have fremsat Tanken til i Toldudvalget, og jeg kan ogsaa anerkende det ærede Medlems Beredvillighed til at deltage i dette Arbejde.

Noget anderledes stiller det sig med Ordføreren for det radikale Parti, det ærede Medlem Hr. Dahlgaard. Det forekommer mig, at det ærede Medlems Begyndelse ikke var ret heldig, idet han bebrejdede dette høje Ting, at vi nu atter drøftede et Forslag som dette i Stedet for at forhandle reelt. Jeg vil gerne paapege, at denne Drøftelse er i høj Grad en reel, saglig Drøftelse, og hvis der er nogen, der har spildt Tiden med unyttig, ørkesløs Tale, turde det være det ærede Medlem Hr. Dahlgaards egne Partifæller under Tillægsbevillingslovens Behandling. I over 14 Dage har vort Forslag om en Guldtdold, dette Forslag, som nu